

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Kryštofa Horna, soudkyně
Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Jana Peroutky ve věci

navrhovatelky:

J. V.
bytem X

zastoupená advokátem prof. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc.
sídlem Revoluční 1546/24, Praha – Nové Město

proti

odpůrkyni:

obec Kšely
sídlem Kšely 10, Kšely

zastoupená advokátem Mgr. Davidem Zahumenským
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu obce Kšely, schváleného
usnesením zastupitelstva obce Kšely ze dne 22. 5. 2025, č. 09/22/05/25,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – územní plán obce Kšely, schválené usnesením
zastupitelstva obce Kšely ze dne 22. 5. 2025, č. 09/22/05/25, se dnem právní moci
tohoto rozsudku ruší v textové i grafické části v rozsahu vymezujícím
- lokální biokoridor LBK.X na pozemku parc. č. X1, v katastrálním území Kšely,
 - lokální biocentrum na pozemku parc. č. X2, v katastrálním území Kšely,

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

- plochu přírodní – přírodní všeobecnou (NU) na pozemku parc. č. X2, katastrální území Kšely.

II. Ve zbývajícím rozsahu se návrh zamítá.

III. Odpůrkyně je povinna zaplatit ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku navrhovatelce na náhradě nákladů řízení částku 9 847 Kč, k rukám jejího zástupce, prof. JUDr. Martina Kopeckého, CSc., advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci a návrh

1. Návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se navrhovatelka domáhala zrušení v záhlaví označeného opatření obecné povahy (dále též „napadený územní plán“). Požadovala, aby soud zrušil napadený územní plán v textové i grafické části v rozsahu, v němž byl:
 - na pozemku parc. č. X1, v katastrálním území Kšely (všechny dále uvedené pozemky se nacházejí v tomto katastrálním území) vymezen lokální biokoridor LBK.X,
 - na pozemku parc. č. X2 vymezeno lokální biocentrum LBC.B,
 - na pozemku parc. č. X3 vymezena plocha s funkčním využitím MU – plochy smíšené nezastavěného území – smíšené nezastavěného území všeobecné,
 - na pozemku parc. č. X2 vymezena plocha s funkčním využitím NU – plochy přírodní – přírodní všeobecné.
2. Navrhovatelka uvedla, že výše uvedené pozemky spoluvlastní. Podle listu vlastnictví jsou pozemky parc. č. X2, X3 a X1 označeny jako druh pozemku orná půda a jsou součástí zemědělského půdního fondu. Pozemky jsou využívány jako orná půda i fakticky. Napadený územní plán vymezuje na navrhovatelčiných pozemcích prvky územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“) místní úrovně. Biokoridor LBK.X a biocentrum jsou vymezeny jako prvky „k založení“ – mají vzniknout teprve v budoucnu. Má tedy dojít ke změně způsobu využití navrhovatelčiných pozemků. Podmínky stanovené napadeným územním plánem pro plochy a koridory ÚSES omezují navrhovatelčino vlastnické právo. Prvky ÚSES byly v napadeném územním plánu vymezeny svévolně bez potřebných podkladů, kterými jsou plány ÚSES vydávané orgány ochrany přírody nebo nadřazená územně plánovací dokumentace. Prvky ÚSES vymezené na navrhovatelčiných pozemcích jsou místního charakteru. Jejich vymezení proto mělo být podloženo plánem místních prvků ÚSES. Nadřazená územně plánovací dokumentace (zásady územního rozvoje Středočeského kraje – dále také „ZÚR Středočeského kraje“) nevymezuje na území obce Kšely žádné prvky ÚSES, které by musely být do napadeného územního plánu převzaty a v něm konkretizovány. Podle ZÚR Středočeského kraje ve znění po aktualizaci č. 16 se na území obce Kšely (na rozdíl od jiných obcí) nenachází žádný prvek ÚSES nadmístního významu. Plán místních prvků ÚSES pro správní obvod obce s rozšířenou působností Český Brod, do něhož patří i území obce Kšely, dosud nebyl vydán. Jak vyplývá z informace poskytnuté Městským úřadem Český Brod, je teprve ve fázi zadávacího řízení na jeho zpracování. Odpůrkyně v napadeném územním plánu vyjmenovala několik podkladů, z nichž při vymezení prvků ÚSES vycházela. Takové podklady navrhovatelka nepovažovala za dostatečné. V územně analytických podkladech obce s rozšířenou

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

působností Český Brod (dále jen „ÚAP Český Brod“) nejsou na území obce Kšely vymezeny žádné prvky ÚSES. Za dostatečný podklad pro vymezení prvků ÚSES místní úrovně nelze považovat ani územní plány sousedních obcí, neboť ty z podstaty věci neupravují poměry v obci Kšely. Dostatečným podkladem pro vymezení prvků ÚSES na navrhovatelčiných pozemcích není ani generel ÚSES okresu Kolín zpracovaný v devadesátých letech minulého století. Jde o zastaralý podklad, který nemá žádnou právní relevanci. Nadto generely ÚSES vycházejí pouze k přírodovědných hledisek. Jsou proto vymezovány co nejvolněji a jsou v nich vyjádřeny pouze přírodní danosti. Neřeší další návaznosti, zejména majetkoprávní. Navrhovatelka nahlédla do textové části generelu ÚSES okresu Kolín z roku 1993. Městský úřad Kolín neměl k dispozici mapové podklady pro území obce Kšely. Podle Městského úřadu Kolín byly pravděpodobně předány Městskému úřadu Český Brod. Proto podle navrhovatelčina názoru není zřejmé, z jaké verze generelu ÚSES okresu Kolín odpůrkyně vycházela a jestli nějaká kompletní verze generelu zahrnující území obce Kšely vůbec existuje. Dále navrhovatelka polemizovala s použitelností generelu z věcného hlediska (např. zakreslení biokoridoru v generelu neodpovídalo umístění biokoridoru LBK.X v napadeném územním plánu).

3. Do nabytí účinnosti napadeného územního plánu byl pro území obce Kšely účinný územní plán sídelního útvaru Kšely schválený usnesením zastupitelstva obce Kšely ze dne 11. 10. 2002, č. 2/2002 (dále jen „územní plán 2002“). Oproti územnímu plánu 2002 jsou prvky ÚSES vedeny jinudy nebo jsou na navrhovatelčiných pozemcích vymezovány nově. Na pozemku parc. č. X2 dříve nebyl vymezen žádný prvek ÚSES. Podle územního plánu 2002 se biocentrum nacházelo jihozápadně od navrhovatelčina pozemku. Zásadní změna umístění prvků ÚSES oproti územnímu plánu 2002 není nijak odůvodněna. Podle navrhovatelky překročila odpůrkyně při vymezování prvků ÚSES svou pravomoc. Pojmy „systém ekologické stability“, „biocentrum“ a „biokoridor“ jsou pojmy užívané v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a ve vyhlášce č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. K jejich výkladu, posouzení podmínek jejich existence a hodnoty jsou primárně povolány příslušné orgány ochrany přírody při výkonu státní správy. Není úkolem odpůrkyně jako obce, aby v rámci své samostatné působnosti v územním plánu nově vymezovala prvky ÚSES a nahrazovala činnosti příslušných orgánů ochrany přírody. Úkolem obcí je vymezené prvky ÚSES do územně plánovací dokumentace inkorporovat.
4. Navrhovatelka byla v průběhu pořizování územního plánu aktivní a podala námitky a připomínky. Odpůrkyně se s námitkami nevypořádala řádně, proto je napadený územní plán nepřezkoumatelný. Navrhovatelka v námitkách poukazovala zejména na absenci plánu místních prvků ÚSES. Odpůrkyně navrhovatelčiny námitky zamítla. Jednotlivé námitky týkající se vymezování prvků ÚSES byly vypořádány *en bloc*. Odpůrkyně uvedla, že se opírala o vyjádření zpracovatele prvků ÚSES pro napadený územní plán – Ing. M. – který je odborníkem v dané problematice. Vyjádření Ing. M. nemohlo být dostatečným podkladem pro tak výrazné omezení navrhovatelčina vlastnického práva a nemohlo nahrazovat plán místních prvků ÚSES. Odpůrkyně se ani nijak nezabývala námitkou související s generelem ÚSES okresu Kolín (námitkou jeho obecnosti a zastaralosti). Odpůrkyně nijak neodůvodnila potřebu vymezení ÚSES na navrhovatelčiných pozemcích – neuvedla, k ochraně jakých druhů rostlin a živočichů, jejich populací atd. byly prvky ÚSES vymezeny, ani neobjasnila, proč byly vymezeny právě v přijatém rozsahu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Odpůrkyně uvedla, že při vymezení prvků ÚSES vycházela z místních průzkumů a rozborů území. Není zřejmé, jak a kým byly odkazované průzkumy a rozborů prováděny, zda o nich byly pořízeny nějaké záznamy nebo jak byly hodnoceny. Při vypořádání námitek odpůrkyně uvedla, že územní plán 2002 problematiku ÚSES nijak neřešil. Proto bylo potřeba se území věnovat i z tohoto hlediska a navrhnout řešení, které bude krajinu chránit. V územním plánu 2002 ale prvky ÚSES vymezeny byly a odpůrkyně se od něj bezdůvodně odchýlila.

5. Navrhovatelka nesouhlasila s tím, do jakých ploch byly její pozemky zařazeny. Pozemek parc. č. X2 byl napadeným územním plánem zařazen do plochy s funkčním využitím NU – plochy přírodní – přírodní všeobecné. Navrhovatelka v námitkách požadovala zachování pozemku v plochách AU – plochy zemědělské – zemědělské všeobecné. Takové zařazení by odpovídalo skutečnému využití pozemku. Podmínky pro využití ploch s označením NU nepřipouští jejich zemědělské využití ani podmíněně. Navrhovatelka nesouhlasila ani se zařazením pozemku parc. č. X3 do plochy s funkčním využitím MU – plochy smíšené nezastavěného území – smíšené nezastavěného území všeobecné. Též u tohoto pozemku navrhovatelka požadovala jeho ponechání v plochách AU, které by odpovídalo skutečnému využití pozemku. Navrhovatelka v námitkách mimo jiné poukázala na to, že ani *Studie odtokových poměrů včetně návrhů možných protipovodňových opatření na území ORP Český Brod* (dále jen „studie protipovodňových opatření“) nenavrhuje na pozemku žádná opatření. Pokud byl pozemek parc. č. X3 zařazen do plochy MU z důvodu blízkosti Chotýšského potoka (což ale odpůrkyně nikde neuvedla), není podle navrhovatelky opodstatněné, aby byl do plochy MU zařazen celý pozemek. Stačil by pouze úzký pás podél Chotýšského potoka. Odpůrkyně nevysvětlila, jakou jinou funkci než zemědělskou by měl pozemek parc. č. X3 plnit (např. lesnickou, ekostabilizační, vodohospodářskou, hygienickou apod.). Dále navrhovatelka upozornila na to, že ani na části pozemku není vymezen žádný prvek ÚSES ani jiné obecně prospěšné opatření, které by na pozemku mělo být realizováno, vymezení plochy MU se tedy jeví jako bezúčelné.
6. Konečně navrhovatelka namítla, že postup odpůrkyně byl nezákonný i kvůli tomu, že zastupitelstvo na svém zasedání konaném dne 22. 5. 2025, kdy rozhodlo o vydání napadeného územního plánu, nerozhodlo podle § 175 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, samostatným usnesením o podaných námitkách.

Vyjádření k návrhu

7. Odpůrkyně ve svém vyjádření poukázala na to, že nemá žádnou možnost, jak příslušný orgán obce s rozšířenou působností donutit k tomu, aby včas a bez průtahů zpracoval plán ÚSES. Kvůli jeho liknavosti se dostala do situace, kdy má v územním plánu vymezeny prvky ÚSES a současně nemá k dispozici plán ÚSES. V podobném postavení je i řada jiných samospráv a řeší to obvykle způsobem, jaký zvolila odpůrkyně – zajištěním odborně způsobilé osoby, která se podílí na zpracování územního plánu (někdy je tento proces označován jako zpracování tzv. zjednodušeného plánu ÚSES pro území obce). V projednávané věci se na pracích na napadeném územním plánu podílel projektant ÚSES – Ing. M. To, že odpůrkyně přistoupila k vymezení prvků ÚSES místní úrovně, aniž měla k dispozici jako podkladový materiál plán ÚSES, není samo o sobě nezákonné, což plyne i z judikatury. Odpůrkyně měla za to, že v napadeném územním plánu dostatečně vysvětlila, jakým způsobem byly prvky ÚSES vymezeny a z jakých důvodů. Územní plán může

vymezovat prvky ÚSES určené k založení i na zemědělské půdě, dokonce jde o nejčastější postup. Generel ÚSES okresu Kolín vymezil původní biokoridor, který se dotýkal navrhovatelčina pozemku, na vysoce kvalitní zemědělské půdě. Z toho plyne, že *a priori* nemůže jít o nesprávný postup. Navrhovatelka svoje dotčení na právech odvozuje od toho, že na pozemcích zemědělsky hospodaří a nepřeje si, aby ji v tomto prvky ÚSES omezovaly. Podmínky týkající se ploch a koridorů ÚSES v napadeném územním plánu navrhovatelce nezakazují pokračovat ve stávajícím způsobu zemědělského hospodaření. Napadený územní plán též uvádí, že do vyřešení vlastnických vazeb není stávající způsob využití ploch a koridorů vymezených pro skladebné části ÚSES dotčen. Navrhovatelka tvrdila, že v ZÚR Středočeského kraje nejsou na území obce Kšely vymezeny prvky ÚSES. To je pravda. Současně ovšem není jasné, jaký má tento argument vztah k vymezení prvků ÚSES místní úrovně, které v zásadách územního rozvoje vzhledem k jejich úrovni podrobnosti obsaženy nejsou. Žádný právní předpis neříká, že prvky ÚSES místní úrovně je možné vymezovat pouze v rámci regionálních nebo nadregionálních prvků ÚSES. K poukazu na rozpor s ÚAP Český Brod odpůrkyně uvedla, že územně analytické podklady nejsou určeny k tomu, aby vymezovaly prvky ÚSES. Odpůrkyně se nacházela v komplikované situaci dané kombinací absence plánu ÚSES a starým a nekvalitně zpracovaným územním plánem 2002. V takové situaci napadený územní plán nemohl bez dalšího přesně kopírovat ÚAP Český Brod a na vymezení ÚSES rezignovat. Generel ÚSES okresu Kolín byl pouze jedním z podkladů pro vymezení prvků ÚSES, nikoliv podkladem zásadním. Odpůrkyně také odmítla navrhovatelčiny spekulace o tom, že zpracovatel snad neměl generel k dispozici. Tento podklad byl dostupný u Městského úřadu Český Brod.

8. Biokoridor LBK.X navazuje na biokoridor vymezený v územním plánu sousední obce Přistoupim. Navíc je součástí biokoridoru i lokální biocentrum, které chrání existující remíz. Vedení biokoridoru alternativním způsobem, jaký navrhovatelka předeštlá v námitce, odpůrkyně označila za „*zcela mimochodné*“. Odpůrkyně také zdůraznila, že dotčené orgány proti vymezení ÚSES nic nenamítaly a nebrojil proti němu ani krajský úřad. K námitce nerespektování územního plánu 2002 odpůrkyně uvedla, že od doby jeho vydání se situace v území změnila a změnil se i přístup k ochraně přírody a krajiny. V námitce proti zařazení pozemku parc. č. X2 do plochy NU navrhovatelka neuvedla žádné důvody, proč s takovým zařazením nesouhlasí. Její prostý nesouhlas nemohl vést k podrobnému vypořádání námitky. Podle snímků z mapových portálů je pozemek parc. č. X3 fakticky využíván jako louka nebo pastvina. Zjevně nejde o pravidelně oraný pozemek používaný k výsadbě zemědělských plodin a k jejich produkci, jak tvrdí navrhovatelka. I ve vztahu k zařazení tohoto pozemku navrhovatelka v průběhu pořizování napadeného územního plánu uplatnila obecnou námitku, proto ji odpůrkyně nemohla vypořádat podrobněji. Odpůrkyně dodala, že lokalita, kde se nachází pozemek parc. č. X3, je jednou z mála lokalit, které jsou svým charakterem blízké přírodě. Jinak by byla obec Kšely prakticky obklopena jen obrovskými plochami zemědělské půdy. Z tohoto důvodu byl pozemek zařazen do ploch s funkčním využitím MU. Navíc se v blízkosti pozemků nachází souvislá zeleň (vzrostlé stromy) a významný krajinný prvek – Chotýšský potok, jehož nivu je rovněž třeba chránit. Napadený územní plán u ploch MU umožňuje stávající zemědělské hospodaření bez zvyšování intenzity. Z toho není patrné, jak je navrhovatelka omezena na svých právech, jestliže na pozemku může hospodařit, jak byla dosud zvyklá.

Replika

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

9. Navrhovatelka v replice uvedla, že plán ÚSES není možné nahradit pouhým zajištěním odborně způsobilé osoby. Obce nejsou povolány k tomu, aby v procesu pořizování územních plánů nahrazovaly nečinnost orgánů ochrany přírody a krajiny. Podle navrhovatelky je potřeba rozlišovat mezi *vymezováním* a *vytvářením* ÚSES. Vymezování probíhá prostřednictvím plánů ÚSES, které jsou následně inkorporovány do územně plánovací dokumentace. Vytvářením se rozumí realizace konkrétních opatření v krajině, například tvorba mokřadů nebo remízů. Odpůrkyně ve vyjádření významu generelu ÚSES okresu Kolín pro tvorbu napadeného územního plánu marginalizovala. V odůvodnění napadeného územního plánu naopak uvedla, že při vymezení prvků ÚSES vycházela „zejména“ z tohoto podkladu. Stejně tak ÚAP Český Brod odpůrkyně podle odůvodnění napadeného územního plánu sama považovala za jeden z „výchozích vstupů“ pro vymezení prvků ÚSES. Absence plánu prvků ÚSES místní úrovně je podle navrhovatelky dostatečným důvodem pro zrušení části napadeného územního plánu vymezující prvky ÚSES. Navrhovatelka ale v námitkách poukazovala též na nevhodnost vymezení prvků ÚSES na pozemcích v jejím vlastnictví. Těmito věcnými námitkami se odpůrkyně prakticky vůbec nezabývala. Navrhovatelka znovu připomněla, že územní plán 2002 prvky ÚSES vymezoval a není pravda, že tento územní plán problematiku krajiny vůbec neřešil. Pokud by bylo přejato vymezení prvků ÚSES z územního plánu 2002, navrhovatelčino vlastnické právo by bylo omezeno méně intenzivně. Není pravda, že by navrhovatelka v námitkách neuvedla žádné argumenty pro to, proč by měl být pozemek parc. č. X2 zařazen do ploch AU a ne do ploch MU. Vymezení plochy NU úzce souvisí s vymezením biocentra na pozemku parc. č. X2. Navrhovatelka v námitkách uvedla podrobné argumenty proti vymezení biocentra na pozemku parc. č. X2, čímž přinejmenším implicitně vyjádřila argumenty proti vymezení plochy NU na pozemku parc. č. X2. Stejně tak její argumenty proti zařazení pozemku parc. č. X3 do plochy MU byly dostatečně konkrétní. Zařazení pozemku do plochy MU namísto do plochy AU má vliv i na hodnotu pozemku. Při vypořádání námitek odpůrkyně nijak nezpochybňovala využití pozemku jako orné půdy. Nedostatečnost vypořádání námitek nelze zhojit jejich vypořádáním ve vyjádření k návrhu. Nemá ani smysl, aby z důvodu ochrany nivy Chotýšského potoka bylo omezeno celé využití pozemku parc. č. X3. Pro ochranu nivy by dostačovalo, aby funkční plocha chránící nivu byla vymezena jen v úzkém pásu kolem potoka. Z grafické části napadeného územního plánu se podává, že v případech, kde jsou pozemky kolem potoka užší, je nivě poskytována ochrana pouze na těchto pozemcích (zpravidla sestávajících ze vzrostlé vegetace). Podle navrhovatelky by šířka „ochranného“ pásu neměla být závislá na způsobu parcelace pozemků, ale na podmínkách v krajině. Na pozemku parc. č. X3 se dočasně nachází travní porost a výběh pro koně. To je přípustné využití, které lze chápat jako střídání plodin za účelem zachování úrodnosti půdy. Navrhovatelka ani nesouhlasila s tím, že by byl pozemek parc. č. X3 svým charakterem blízký přírodě. I pastvina má produkční funkci a je také obhospodařována (upravována zemědělskou mechanizací a intenzivním spásáním). Pozemek parc. č. X3 ani nelze považovat za součást volné krajiny. Pozemek navazuje na zastavěné území obce, z druhé strany se nachází plocha s funkčním využitím SV – plochy smíšené obytné – smíšené obytné venkovské (lokalita U.).

Jednání před soudem

10. Při ústním jednání konaném dne 2. 2. 2026 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Navrhovatelka odkázala na návrh a repliku. Zpracování plánu místního ÚSES musí

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

předcházet vydání územního plánu. Opačný postup by znamenal, že je plán místního ÚSES zbytečný. Odpůrkyně ani podle navrhovatelky nijak nezdůvodnila, z jakého důvodu vymezila prvky ÚSES na navrhovatelčiných pozemcích. Odpůrkyně připomněla, že byla ve složité situaci, protože Městský úřad Český Brod nezpracoval plán místního ÚSES. Vycházela však z generelu ÚSES okresu Kolín a předchozí územně plánovací dokumentace. V napadeném územním plánu odpůrkyně jen zpřesnila prvky ÚSES, přičemž důvody, na něž navrhovatelka v návrhu poukazuje, nejsou dostatečně závažné k tomu, aby napadený územní plán musel být zrušen. Navrhovatelka může i nadále pozemky užívat zemědělsky.

11. Soud při jednání provedl důkaz leteckými snímky pozemku parc. č. X3 na veřejně dostupném mapovém portálu *mapy.com* (nejnovější snímky ke dni jednání soudu). Dále soud provedl důkaz listinnými mapami (mapové listy č. 13-31-04 a 13-13-24) přiloženými odpůrkyní zakreslující biocentra a biokoridory na území odpůrkyně a v okolních obcích. Soud provedl i důkaz srovnávací mapou prvků ÚSES podle napadeného územního plánu a územního plánu 2002, který předložila navrhovatelka. Hodnocení důkazů soud provedl v následujících bodech společně s právní argumentací.
12. Pro nadbytečnost soud neprováděl dokazování ortofotomapou pozemku parc. č. X3 z portálu *nablizenidokn.cuzk.gov.cz*, neboť měl stav tohoto pozemku za dostatečně zjištěný z výše zmíněných mapových portálů. Dále soud neprováděl důkaz mapovým listem č. 13-31-04 zobrazujícím vodní toky a zeleň na území odpůrkyně a v okolních obcích a tabulkami charakterizujícími prvky ÚSES na území odpůrkyně a v okolních obcích. Mapa i tabulky jsou součástí generelu ÚSES okresu Kolín, který je součástí správního spisu. Správním spisem se dokazování neprovádí, ale soud z něj bez dalšího vychází. Ze stejného důvodu soud neprováděl ani důkaz předchozí územně plánovací dokumentací, který přiložila navrhovatelka. I ta je součástí správního spisu. Soud neprováděl důkaz výstupy eKatalogu BPEJ předloženými navrhovatelkou. Ty měly vypovídat o kvalitě půdy v plochách, na kterých byly vymezeny prvky ÚSES. V tomto řízení soud věcně nepřezkoumával (ne)vhodnost konkrétního vymezení prvků ÚSES. Navrhovatelka nevznesla návrhové body proti vymezení prvků ÚSES z věcného hlediska (takové argumenty vznesla v námitkách proti návrhu napadeného územního plánu). Pro nadbytečnost soud neprováděl důkaz odpověďmi Městského úřadu Český Brod a Městského úřadu Kolín na žádosti navrhovatelčina právního zástupce o poskytnutí informací. Navrhovatelčin právní zástupce se domáhal poskytnutí generelu ÚSES okresu Kolín, územního plánu 2002 a ÚAP Český Brod a informací o (ne)existenci plánu ÚSES. Není zřejmé, jakou skutečnost by měly odpovědi na žádost o poskytnutí informací prokazovat a první dva zmíněné podklady má soud k dispozici ve správním spise. Pokud jde o plán prvků ÚSES místní úrovně, v projednávané věci není sporné, že jej příslušný orgán ochrany přírody nevydal. Konečně soud neprováděl důkaz výkresem přírodních a kulturních limitů ÚAP Český Brod, jelikož není ani sporné, že ÚAP Český Brod žádné prvky ÚSES místní úrovně na území odpůrkyně neobsahuje. Pro nadbytečnost soud neprováděl důkaz ani listem vlastnictví, jelikož vlastnictví navrhovatelčiných pozemků nebylo mezi účastníky sporné.

Posouzení návrhu soudem

13. Soud ověřil, že návrh byl podán včas (§ 101b odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 101a odst. 1 s. ř. s.), směřuje proti existujícímu a účinnému opatření obecné povahy a obsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Soud proto návrh

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

věcně projednal. Při věcném posouzení návrhu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 4 s. ř. s.). Na tomto místě soud podotýká, že proces pořizování a vydání napadeného územního plánu probíhal v režimu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (srov. § 323 odst. 9 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, dále jen „stavební zákon 2021“). Při rozhodování byl soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 věta první s. ř. s.).

Vymezení prvků ÚSES místní úrovně na navrhovatelčích pozemcích

14. Navrhovatelka podala k návrhu napadeného územního plánu včasné námítky. Navrhovatelka nesouhlasila s vymezením lokálního biocentra LBC.B na jejím pozemku parc. č. X2. Vymezení biocentra LBC.B neodpovídá ÚAP Český Brod ani ZÚR Středočeského kraje, které zmíněné biocentrum nevymezují. Naopak ZÚR Středočeského kraje explicitně požadují zachování a neomezování podmínek pro zemědělskou výrobu. Pozemek parc. č. X2 je odjakživa zemědělsky využíván. Jedná se o nejkvalitnější ornou půdu I. třídy ochrany, která není vhodná ke změně kultury (zatravnění, zalesnění). Historicky byl pozemek vždy využíván jako orná půda (k tomu navrhovatelka přiložila mimo jiné i historickou mapu z roku 1841, z níž mělo být patrné, že od této doby je stav v lokalitě neměnný). Na pozemku parc. č. X2 se nenachází žádný biotop ani tam nebyl zaznamenán výskyt žádného chráněného druhu rostliny nebo živočicha. Naopak se v části přilehlé rokle již půl století nachází nelegální skládka odpadu, včetně nebezpečného (k tomu navrhovatelka přiložila fotodokumentaci). V případě vymezení biocentra na pozemku parc. č. X2 se jedná o uměle vytvořené biocentrum těsně přiléhající k zastavěné oblasti, jež zabírá nejkvalitnější ornou půdu a které nerespektuje místní poměry, historický kontext, přirozený ráz krajiny ani přirozená místa výskytu živočichů a jejich přirozené migrační trasy. Migrační trasy živočichů se nacházejí jižněji. Podle navrhovatelky by bylo vhodnější vymezit místní biocentrum spíše v okolí pozemků parc. č. X1, X2, X3, kde se nachází přirozené návrší za roklí. Navrhovatelka svou argumentaci podpořila také odkazem na *Metodiku vymezování územního systému ekologické stability Ministerstva životního prostředí*. Z porovnání územních plánů okolních obcí vyplynulo, že při vymezování prvků ÚSES jsou upřednostňovány krajinné prvky a historické cesty (stávající či obnovené, s doplněnou doprovodnou vegetací) před vytvářením nových rozlehlých prvků ÚSES, jež v ostatních obcích ani nejsou navrhovány. Navrhovatelka citovala část odůvodnění územního plánu sousední obce Přistoupim (zpracoval jej totožný zpracovatel jako napadený územní plán), kde je uvedeno, že „[k]rajina je ovšem tvořena převážně kvalitní zemědělskou půdou a v ní územní plán žádné nové plochy zeleně nenavrhuje.“ Oproti tomu v odůvodnění napadeného územního plánu je uvedeno, že „[k]rajina je ovšem tvořena převážně kvalitní zemědělskou půdou a v ní územní plán žádné nové plochy zeleně nenavrhuje s výjimkou biokoridorů a ploch biocenter“. Tento rozdílný přístup navrhovatelka považovala za neodůvodněný a nekonceptní.
15. Navrhovatelka dále nesouhlasila s vymezením lokálního biokoridoru LBK.X, jenž má být veden přes pozemek parc. č. X1. Navrhovatelka poukázala na to, že plán ÚSES nebyl zpracován, tedy nebyl ani projednán s vlastníky a uživateli dotčených nemovitostí. Postup vymezení prvků ÚSES v rámci návrhu napadeného územního plánu není v souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny a příslušnými prováděcími předpisy. Odpůrkyně se nemohla odvolávat na generel ÚSES okresu Kolín. Ten vznikl před třiceti lety bez projednání s vlastníky a uživateli dotčených pozemků a bez jejich vědomí. Jednalo se o Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

obecnou nezávaznou studii, která vzhledem ke svému měřítku řešila ÚSES pouze schematicky a neumísťovala prvky ÚSES na konkrétní pozemky. Pozemek parc. č. X1 je zemědělsky obhospodařován a jedná se o nejkvalitnější ornou půdu nevhodnou ke změně kultury (zatravnění, zalesnění). Podle navrhovatelky by bylo vhodnější vymezit biokoridor podél bývalých obecních cest na pozemcích parc. č. X7 a parc. č. X8.

16. Podle odůvodnění napadeného územního plánu se odpůrkyně při vypořádání rekapitulovaných námitek opřela o vyjádření zpracovatele ÚSES pro napadený územní plán, Ing. M., který je odborníkem v dané problematice (projektant ÚSES). Konkrétně se odpůrkyně k výše rekapitulovaným námitkám navrhovatelky (tyto námitky označila jako č. 1 a 4) souhrnně vyjádřila následovně. Předchozí územní plán 2002 problematiku krajiny nijak neřešil (jednalo se o územní plán sídelního útvaru). Cílem tak bylo uchopit problematiku nedefinované volné krajiny a vymezit funkční ÚSES místní úrovně, jehož součástí jsou lokální biocentra a biokoridory. Návrh vymezení lokálních biocenter a biokoridorů byl řešen pomocí nástrojů územního plánování, dostupných podkladů, místních průzkumů a rozborů daného území v souladu s platnou legislativou (např. zákonem o ochraně přírody a krajiny). Pro návrh byl využit jako podklad generel ÚSES okresu Kolín. Proces pořizování územního plánu byl veřejný a veřejnost k jeho návrhu mohla podávat námitky a připomínky. Odpůrkyně nesouhlasila s tím, že „*nedošlo k projednání s vlastníky a uživateli pozemků*“. Detaily ohledně způsobu vytváření konkrétních skladebných částí ÚSES budou řešeny s vlastníky pozemků. Dokud nedojde k dohodě o způsobu vytvoření skladebných částí ÚSES, není dosavadní užívání pozemků dotčeno. Navrhovatelka v námitkách neuvedla žádný důvod ke zrušení prvků ÚSES, který by převažoval nad veřejným zájmem na vymezení ÚSES.
17. V námitkách i návrhu navrhovatelka poukázala především na *chybějící plán místního ÚSES*. Soud se tak nejprve zabýval tím, za jakých podmínek může obec v územním plánu vymezit místní (lokální) prvky ÚSES.
18. Podle § 4 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny *vymezení systému ekologické stability* zajišťujícího uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivé působení na okolní méně stabilní části krajiny a vytvoření základů pro mnohostranné využívání krajiny stanoví a jeho hodnocení provádějí *orgány územního plánování a ochrany přírody* ve spolupráci s orgány vodohospodářskými, ochrany zemědělského půdního fondu a státní správy lesního hospodářství. Ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Podrobnosti vymezení a hodnocení systému ekologické stability a podrobnosti plánů, projektů a opatření v procesu jeho vytváření stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.
19. Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, *vymezení místního, regionálního i nadregionálního systému ekologické stability* stanoví *orgány ochrany přírody v plánu systému ekologické stability*.
20. Podle § 2 odst. 2 vyhlášky č. 395/1992 Sb. plán systému ekologické stability obsahuje
 - a) mapový zákres existujících a navržených biocenter a biokoridorů s vyznačením zvláště chráněných částí přírody, a to v měřítku 1:50 000 a větším pro nadregionální a regionální

system ekologické stability a v měřítku 1:10 000 a větším pro místní systém ekologické stability,

- b) tabulkovou a popisnou část charakterizující funkční a prostorové ukazatele, zejména rozmanitost ekosystémů, charakteristiky zvláště chráněných částí přírody, prostorové vazby, nezbytné prostorové údaje (minimální plochy biocenter, maximální délky biokoridorů a jejich minimální nutné šířky) a jejich současný stav,
- c) bližší odůvodnění včetně návrhů rámcových opatření k jeho zachování a zlepšení.

21. Podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb. *plán systému ekologické stability je podkladem pro projekty systému ekologické stability podle § 4, provádění pozemkových úprav, pro zpracování územně plánovací dokumentace, pro lesní hospodářské plány a pro vodohospodářské a jiné dokumenty ochrany a obnovy krajiny. Zpracování plánu systému ekologické stability provádějí odborně způsobilé osoby.*
22. Podle § 5 odst. 1 vyhlášky č. 395/1992 Sb. *plán systému ekologické stability a projekt systému ekologické stability schvalují příslušné orgány územního plánování v územně plánovací dokumentaci nebo v územním rozhodnutí. Podle odst. 2 téhož ustanovení před schválením předkládá příslušný orgán ochrany přírody návrh plánu systému ekologické stability nebo zpracovaný projekt systému ekologické stability k posouzení a projednání dotčeným orgánům státní správy a účastníkům řízení.*
23. Podle § 77 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny obecní úřady obcí s rozšířenou působností vymezují a hodnotí místní systém ekologické stability podle § 4 odst. 1, není-li příslušný jiný orgán ochrany přírody.
24. Mezi stranami není sporné, že v době vydání napadeného územního plánu Městský úřad Český Brod jako orgán ochrany přírody místní prvky systému ekologické stability v podobě plánu ÚSES ve smyslu § 2 vyhlášky č. 395/1992 Sb. nevymezil.
25. Odpůrkyně ve svém vyjádření citovala rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 10. 2023, č. j. 40 A 4/2022-127. Tamější navrhovatel poukazoval (mimo jiné) také na to, že lokální biokoridor měl být v rámci územního plánu vymezen na základě existujícího plánu ÚSES. K této námitce Krajský soud v Ústí nad Labem uvedl, že: *„[86] Dle názoru soudu v případě, kdy orgány ochrany přírody nenaplnily svou pravomoc a nevymezily pro dané území systém ekologické stability před zpracováním územního plánu, nemohl odpůrce jako orgán územního plánování rezignovat na vymezení prvků ÚSES v územním plánu. Tato skutečnost dle soudu plyne přímo z § 4 odst. 1 zákona o ochraně přírody, kdy vymezení systému ekologické stability mají provádět jak orgány územního plánování, tak orgány ochrany přírody. Prováděcí vyhláška sice tvorbu plánu systému ekologické stability jakožto podkladu pro územně plánovací dokumentaci svěřila orgánům ochrany přírody, ovšem z toho nelze dovodit, že by zákonem stanovené povinnosti (podílet se na provedení vymezení systému ekologické stability) byly orgány územního plánování zcela zbaveny. Tuto skutečnost dle soudu jen potvrzuje i ustanovení § 4 odst. 1 věty druhé za středníkem zákona o ochraně přírody, kde je zdůrazněno, že vytváření systému ekologického stability je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát.*

[87] Za situace, kdy tedy není pro dané území zpracován plán systému ekologické stability, je dle soudu naopak na základě zmocnění § 4 odst. 1 zákona o ochraně přírody povinností pořizovatele územního plánu jako orgánu územního plánování vymezit v území ve spolupráci s orgány ochrany přírody, vodohospodářskými orgány, orgány ochrany zemědělského půdního fondu a

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

státní správy lesního hospodářství lokální systém ekologické stability a tím naplnit veřejný zájem na jeho vytvoření. Ani tuto námitku tedy soud nevyhodnotil jako důvodnou.“

26. Této citaci navrhovatelka kontrovala v replice citací rozsudku NSS ze dne 31. 7. 2025, č. j. 5 As 325/2024-53, podle kterého: „[37] Je pravda, že ZOPK ani vyhláška č. 395/1992 Sb. nestanoví závaznost plánu systému ekologické stability pro vymezení ÚSES v ZÚR. Platí tedy, že správní orgán hodnotí tento podklad podle své úvahy (§ 50 odst. 4 ve spojení s § 174 odst. 1 správního řádu). Ostatně vyhláška č. 395/1992 Sb. počítá s možností posouzení návrhu plánu systému ekologické stability odborně způsobilými právníckými či fyzickými osobami, a to za účelem objektivního posouzení tohoto návrhu (§ 5 odst. 3 zmíněné vyhlášky). Stejně tak není zapovězeno, aby se orgán územního plánování po projednání návrhu plánu systému ekologické stability s dotčenými orgány a účastníky řízení od návrhu plánu odchýlil, respektive vymezení ÚSES oproti návrhu zpřesnil či jej dopracoval (za předpokladu, že svůj postup řádně odůvodní). [...]

[39] Jakkoliv Nejvyšší správní soud souhlasí s krajským soudem v tom, že plán systému ekologické stability není závazným podkladem pro vymezení ÚSES v ZÚR, tudíž orgány územního plánování tento podklad hodnotí prizmatem volného hodnocení důkazů, nelze přisvědčit tomu, že ÚSES lze v ZÚR vymezit, respektive provést jeho změnu, aniž by plán systému ekologické stability byl podle výše uvedených ustanovení vůbec zpracován, projednán a posouzen. Opačný závěr by odporoval smyslu právní úpravy obsažené v ZOPK a ve vyhlášce č. 395/1992 Sb. Případné pochybení v rámci procesu přijímání plánu systému ekologické stability je ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 AOs 3/2013-30 nutné považovat za porušení zákonného postupu při přijímání ZÚR. Jestliže pouhé pochybení v rámci procesu přijímání plánu systému ekologické stability může vést k závěru o nezákonnosti ZÚR, pak za pomoci argumentu a minori ad maius musí úplná absence tohoto podkladu nutně vést ke stejnému závěru. Opačný výklad by mohl vést k absurdním důsledkům, kdy vymezení ÚSES v územně plánovací dokumentaci bez pořízení plánu systému ekologické stability by pro pořizovatele byl „procesně bezpečnější,“ neboť by nemusely být splněny relativně striktní požadavky, které vyhláška č. 395/1992 Sb. na plán systému ekologické stability a jeho přijímání klade. Nejvyšší správní soud má za to, že právní úprava týkající se přijímání plánu systému ekologické stability sleduje jednak sjednocení procesu a podmínek pro vymezování ÚSES (nejen) v územně plánovacích dokumentacích, jednak objektivitu, profesionalitu této činnosti a také ochranu oprávněných zájmů dotčených osob.“

27. Ve věci č. j. 5 As 325/2024-53 se NSS konkrétně zabýval přezkumem zásad územního rozvoje, nikoliv územního plánu. Právní úprava plánů ÚSES připomenutá v bodech 18 až 22 tohoto rozsudku se však týká územně plánovací dokumentace obecně, tedy jak zásad územního rozvoje, tak územních plánů. Rozdíl je v tom, jaká úroveň prvků ÚSES je v té které územně plánovací dokumentaci vymezena (místní/regionální/nadregionální). S ohledem na úroveň prvků ÚSES se liší i orgány ochrany přírody příslušné k vymezení prvků ÚSES v plánech ÚSES (obecní úřad obce s rozšířenou působností/krajský úřad/Ministerstvo životního prostředí). Skutečnost, že NSS v rozsudku č. j. 5 As 325/2024-53 vyslovil své závěry na podkladě přezkumu zásad územního rozvoje, proto podle soudu není (odlišujícím) důvodem, proč by závěry NSS nebyly přenositelné i na nyní projednávanou věc, v níž soud přezkoumává územní plán.

28. V souladu s § 12 odst. 1 s. ř. s. má NSS jako vrcholný orgán správního soudnictví dvojjedinou roli – roli soudu rozhodujícího jednotlivé právní případy a zároveň roli vrcholu soustavy správního soudnictví, jemuž přísluší sjednocovat v jejím rámci rozhodovací činnost jejích soudů (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2008, č. j. 2 As 57/2008-84, č. 1722/2008 Sb. NSS). S ohledem na postavení NSS proto mají jeho závěry přednost před závěry krajských soudů.
29. Odpůrkyně sice ve svém vyjádření poznamenala, že předchozí rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 2. 2023, č. j. 40 A 4/2022-77, byl přezkoumán rozsudkem NSS ze dne 5. 9. 2023, č. j. 1 As 44/2023-46, a „NSS názor KS na způsob vymezení ÚSES nijak neřešil a nerozporoval – bod 25 rozsudku NSS“. V rozsudku č. j. 1 As 44/2023-46 NSS posuzoval kasační stížnost odpůrce, který namítal, že se krajský soud zabýval vhodností vymezení biokoridoru nad rámec návrhových bodů. Tamější navrhovatel totiž v návrhu namítal pouze to, že biokoridor nešlo vymezit bez plánu ÚSES. NSS s odpůrcem (stěžovatelem) souhlasil a shrnul, že „[k]rajský soud se touto námitkou, ač byla uplatněna až v žalobě, zabývat mohl a měl. V návaznosti na vznesenou námitku v napadeném rozsudku uzavřel, že stěžovatel mohl biokoridor LBK8 v napadeném opatření vymezit i bez potřebných podkladů (zejména plánu ekologické stability). Krajský soud však následně vykročil z mezí přezkumu napadeného opatření, kdy se nadále zabýval samotnou otázkou vhodnosti umístění daného biokoridoru na pozemcích navrhovatele a jeho funkčnosti. Navrhovatel rozporoval zákonnost samotného umístění biokoridoru LBK8 bez potřebných podkladů, nikoliv však vhodnost jeho vyústění u břehu vodní nádrže Modlany. Dokonce v návrhu výslovně uvedl, že považuje vymezení biokoridoru za důležité a navrhoval alternativní vedení se stejným zakončením. Ale ani tato námitka nemohla založit oprávnění soudu zabývat se vhodností umístění dotčeného biokoridoru.“ Odpůrce (stěžovatel) nebrojil proti závěru Krajského soudu v Ústí nad Labem v rozsudku č. j. 40 A 4/2022-77 o tom, že odpůrce mohl v územním plánu vymezit prvky ÚSES i bez plánu ÚSES (tento závěr byl ostatně v odpůrcův prospěch). NSS se tak s ohledem na rozsah kasačního přezkumu (§ 109 odst. 4 s. ř. s.) nezabýval otázkou možnosti nebo nemožnosti vymezení prvků ÚSES na místní úrovni bez plánu ÚSES. V následném rozsudku č. j. 40 A 4/2022-127 Krajský soud v Ústí nad Labem uvedl, že mimo vhodnost vymezení biokoridoru, kdy soud vykročil z mezí soudního přezkumu, „[d]alší závěry soudu však Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku plně aproboval, a proto soud neshledal žádné důvody se od svých původních závěrů odchýlit“ (bod 64 rozsudku). Zdejší soud nesouhlasí s tím, že by první senát NSS náhled Krajského soudu v Ústí nad Labem na postup vymezení prvků ÚSES nějak aproboval (schválil), a to ať výslovně nebo mlčky. NSS je při svém rozhodování v zásadě omezen stížními body a napadená rozhodnutí soudů nijak „nepotvrzuje“ – např. analogicky ve smyslu rozhodnutí soudu o odvolání podle § 219 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Soud také doplňuje, že proti (druhému) rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 40 A 4/2022-127 nebyla kasační stížnost podána.
30. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu opakovala, že se nacházela ve složité situaci – měla v územním plánu vymezit prvky ÚSES, ale neměla k dispozici plán místních prvků ÚSES. Na principiální úrovni je cílem územního plánování mimo jiné vytvářet podmínky pro příznivé životní prostředí (§ 18 odst. 1 stavebního zákona a § 38 odst. 1 stavebního zákona 2021). Právní předpisy ale výslovně nestanovují, že by každá obec ve svém územním plánu prvky ÚSES místní úrovni nutně musela vždy vymezit. Správný postup při vymezování prvků ÚSES místní úrovni v územně plánovací dokumentaci je tedy ten, že obec při něm vychází i z plánu místního ÚSES zpracovaného orgánem ochrany přírody v souladu s § 77

odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Absence tohoto podkladu představuje podle judikatury NSS porušení zákonného postupu při vymezení prvků ÚSES místní úrovně v územním plánu. Právní předpisy neupravují žádný „zjednodušený plán ÚSES“, který zmiňuje odpůrkyně ve svém vyjádření. Mezi navrhovatelkou a odpůrkyní přitom není sporné, že v době pořizování a vydání napadeného územního plánu nezpracoval příslušný orgán ochrany přírody plán ÚSES místní úrovně.¹

31. *V tomto rozsahu je tudíž napadený územní plán podle výše citované judikatury NSS nezákonný.*
32. Je nicméně pravda, že vytváření prvků ÚSES je veřejným zájmem (§ 4 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny). Nelze tedy podle soudu zcela vyloučit, že mohou existovat případy, kdy by správní orgány neměly na vymezení prvků ÚSES místní úrovně v územně plánovací dokumentaci rezignovat, ačkoliv nemají k dispozici podklad v podobě plánu ÚSES místní úrovně, neboť je orgán ochrany přírody při zpracovávání plánu ÚSES místní úrovně protiprávně liknavý. Takový postup je ovšem namístě uplatnit až skutečně ve *výjimečných* případech a pokud je na vymezení prvků ÚSES dán *výrazně naléhavý* veřejný zájem (tzn. při zohlednění hodnoty prvků pro ochranu přírody a krajiny a též zohlednění toho, zda a nakolik by byly nevymezením prvků ÚSES v územním plánu takové prvky ohroženy, případně by bylo nevratně ohroženo jejich vytvoření v budoucnu). Možnost takového postupu soud opírá o to, že plán ÚSES není závazným podkladem a obec se od něj může při schvalování územně plánovací dokumentace odchýlit (a to i významně), pokud takový postup ovšem řádně odůvodní. Rozhodne-li se však v takovém případě obec vymezit prvky ÚSES v územně plánovací dokumentaci, pochopitelně tím na sebe musí převzít veškeré povinnosti a rizika s tím související [při vymezení prvků ÚSES místní úrovně musí např. splnit požadavky vyhlášky č. 395/1999 Sb. (zvláště dostát požadavkům obsahové části podle § 2 odst. 2)].
33. I když tedy soud připouští – teoretickou – možnost vymezit prvky ÚSES místní úrovně i bez plánu ÚSES, *sám nemá v úmyslu odpůrkyni k takovému postupu nějakým způsobem vybízet*. Kromě toho, že z dostupných podkladů soud nemůže ověřit, jestli jsou přírodní poměry na území odpůrkyně nějak zvláštní ve smyslu předchozího bodu tohoto rozsudku, za vhodnější soud považuje zákonem předvídaný postup: tedy aby Městský úřad Český Brod postupoval v souladu se svými povinnostmi a bez průtahů tak, aby adekvátně chránil veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny. V každém případě ale platí, že z územního plánu (a jeho podkladů) musí být patrné, proč obec přistoupila ke konkrétnímu způsobu vymezení prvků ÚSES. Odpůrkyně uvedla, že při vypořádávání námitek vyšla z vyjádření Ing. M., odborníka na vymezení prvků ÚSES. Žádné takové vyjádření správní spis neobsahuje. Při vypořádání námitek nestačí pouze říci, že se odborník na danou problematiku s námitkou neztotožňuje. Ani z napadeného územního plánu a z jeho podkladů není vůbec zřejmé, z jakého důvodu se mají prvky ÚSES (biokoridor a biocentrum) v kontextu návrhových bodů nacházet na navrhovatelčiných pozemcích. Proto soud jen nad rámec dodává, že v odůvodnění napadeného územního plánu (str. 34) k důvodům vymezení skladebných částí

¹Pro úplnost soud dodává, že v rozsudku ze dne 3. 2. 2023, č. j. 55 A 92/2022-55, bodě 44, se zdejší soud zabýval dále variantou pouhého zpřesnění prvku nadregionálního ÚSES v rámci územního plánu. V nyní projednávané věci ale na území odpůrkyně nadřazená územně plánovací dokumentace žádný nadmístní prvek ÚSES nevymezovala, jak vyplývá i z textové části výroku napadeného územního plánu (str. 12) a jeho odůvodnění (str. 34).

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

ÚSES na území odpůrkyně uvedeno obecně pouze to, že „[f]unkční systém ekologické stability má pozitivní vliv na ekologickou stabilitu a biodiverzitu okolní krajiny.“ To nelze zpochybňovat, takové konstatování ale nevysvětluje nic bližšího o vymezení konkrétních prvků ÚSES. Odůvodnění napadeného územního plánu dále odkazuje na podklady pro vymezení ÚSES (str. 34): „Výchozími vstupy pro vymezování ÚSES byly doplňující průzkumy a rozbor, územně analytické podklady ORP Český Brod, územně plánovací dokumentace sousedících obcí a zejména Generel ÚSES okresu Kolín zpracovaný v devadesátých letech minulého století Ing. M. K. (dále i Generel ÚSES). Studie protipovodňových opatření na území ORP Český Brod má na území obce výrazný překryv s plochami a koridory pro skladebné části ÚSES.“

34. Co se týče generelu ÚSES okresu Kolín, na ten se odpůrkyně odvolávala i v části odůvodnění napadeného územního plánu, kde adresně vypořádávala navrhovatelčiny námitky a připomínky. V bodě 5 vyjádření k návrhu však sama odpůrkyně označila generel ÚSES okresu Kolín za zastaralý a schematický, v čemž se v podstatě ztotožnila s navrhovatelčíným názorem. Navíc, v mapových podkladech, jež jsou součástí generelu ÚSES,² žádné biokoridory nebo biocentra na území odpůrkyně zakresleny nejsou. Odpůrkyně sice k vyjádření k návrhu přiložila další (jiné) mapy, na kterých jsou zakresleny místní biokoridory a biocentra na jejím území (zřejmě se jednalo o kopie částí mapových podkladů generelu ÚSES okresu Kolín, které však nejsou obsaženy na datovém nosiči v předloženém správním spise). Na těchto mapách ale nejsou zakresleny hranice parcel a lokální biokoridory a biocentra jsou vymezeny pouze schematicky. Proto nelze spolehlivě určit, jestli byly vůbec vymezeny – alespoň částečně – na pozemcích navrhovatelky. Co přesně měly představovat „doplňující průzkumy a rozbor“, není vůbec jasné. Navrhovatelka v návrhu poukázala na to, že ÚAP Český Brod prvky ÚSES na území odpůrkyně vůbec neobsahují, s čímž odpůrkyně ve vyjádření souhlasila. Územní plány okolních obcí mohou být relevantní z toho pohledu, aby na sebe prvky ÚSES navazovaly. Navrhovatelčiny pozemky, na kterých byly vymezeny prvky ÚSES místní úrovně, ale k hranici katastrálního území nepřiléhají, proto se nelze ani případně odvolávat na to, že napadené prvky ÚSES musely být vymezeny právě v napadené podobě, jinak by s okolními prvky ÚSES netvořily navazující síť. Jak konkrétně studie protipovodňových opatření souvisí s napadenými prvky ÚSES, odpůrkyně nevysvětlila – např. že by prvky ÚSES nějak korelovaly s přírodě blízkými protipovodňovými opatřeními. Žádné další podklady, které by i v kombinaci s materiálem staršího data dostatečně [ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 395/1992 Sb.] charakterizovaly současný stav v území, správní spis neobsahuje.
35. Není ani pravda, že by územní plán 2002 krajinu na území odpůrkyně nijak neřešil. Podle grafické části územního plánu 2002 (mapa č. 3, označena jako „Zájmové území, ÚSES“) byly na území odpůrkyně zakresleny prvky ÚSES místní úrovně, a to jak v podobě stávajících, tak navržených. Navrhovatelka tvrdila, že na pozemku parc. č. X2 byl již za účinnosti územního plánu 2002 místní biokoridor navržen, ale pouze v severní části pozemku, což je patrné i ze srovnání výkresů napadeného územního plánu a územního plánu 2002 (vzájemné překrytí grafických částí zakreslujících prvky ÚSES), které navrhovatelka přiložila k

² Součástí správního spisu je datový nosič s označením „1 x CD Generel ÚSES okr. Kolín“. Složka „Generel místních systémů eko stability“ > podsložka „grafická část“ obsahuje dokument „LEGENDA“, kde jsou vysvětleny mapové značky, např. „lokální biokoridor navržený“, „lokální biokoridor stávající“ nebo „lokální biocentrum navržené“.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

návruhu. Z toho lze vysledovat, že biokoridor LBK.X prochází přes pozemek parc. č. X2 v případě napadeného územního plánu jižněji. Biocentrum LBC.B je zase vymezeno severovýchodněji oproti původnímu návrhu v územním plánu 2002. Obě tyto změny více zasahují navrhovatelčiny pozemky. Z odůvodnění napadeného územního plánu nicméně neplyne, proč trasa biokoridoru a poloha biocentra byly změněny. Nejedná se tedy o poklad vysvětlující to, jak odpůrkyně přistoupila k vymezení prvků ÚSES v napadeném územním plánu na navrhovatelčiných pozemcích, ale naopak o podklad, od kterého se odchýlila, aniž by to odůvodnila.

36. Soud tudíž sice nerozporuje, že odpůrkyně mohla být při vymezení prvků ÚSES místní úrovně motivována zájmem na ochraně přírody a krajiny, což soud rozhodně nevnímá negativně. Současně ale musí s ohledem na výše uvedené uzavřít, že napadený územní plán je v části, v níž vymezuje na navrhovatelčiných pozemcích lokální biokoridor LBK.X a lokální biocentrum LBC.B, *nezákonný*, přičemž neshledal, že v tomto případě byly dány tak specifické okolnosti, na základě nichž by se měl (mohl) od citované judikatury NSS odchýlit (srov. body 32 až 35 tohoto rozsudku).

37. Současně se vymezení prvků ÚSES místní úrovně na navrhovatelčiných pozemcích dotýká i navrhovatelčiných práv. Napadený územní plán stanovuje pro plochy a koridory ÚSES zvláštní podmínky, které mají potenciál zasáhnout do způsobu využití navrhovatelčiných pozemků. Konkrétně se jedná o tyto podmínky (str. 11 a 12 textové části výroku napadeného územního plánu):

- „Zakázány jsou změny v území (§ 2 odst. 1 písm. a) stavebního zákona), které by mohly cílové využití ploch a koridorů ÚSES podstatně ztížit nebo znemožnit.
- Je zakázáno umísťování staveb a zařízení na plochy a koridory pro ÚSES s dále uvedenou výjimkou – výjimka se týká výstavby či zkapacitnění technické infrastruktury a staveb či opatření souvisejících s ochranou před povodněmi. Přitom je nezbytné racionálně eliminovat či omezovat.
- Zákaz umísťovat na plochy a koridory ÚSES stavby, zařízení a opatření, která budou vycházet z § 18 odst. (5) stavebního zákona. Zákaz se opírá o skutečnost, že vytváření a funkce ÚSES představují veřejný zájem, jenž vyplývá ze zákona č. 114/1992 Sb. (§ 4 odst. 1).“

A dále: „V územním průmětu koridorů ÚSES na plochy s rozdílným způsobem využití neplatí ty podmínky dotčených ploch s rozdílným způsobem využití, které by byly v rozporu s podmínkami stanovenými územním plánem pro koridory ÚSES.“ Na str. 23 textové části je též uvedeno, že „[v] místech, kde v nich jsou vymezeny tyto prvky územního systému ekologické stability, platí potřeba chránit příslušné části ploch před změnou ve využití území, tak aby nebyl snížen stupeň ekologické stability, popřípadě aby nebylo do budoucna znemožněno založení územním plánem vymezené skladebné součásti ÚSES.“

38. Na str. 11 textové části výroku napadeného územního plánu je sice též uvedeno, že „[s]távající způsob využití ploch a koridorů vymezených pro skladebné části ÚSES není do vyřešení vlastnických vazeb dotčen.“ Zaprvé, tímto tvrzením je možná fixován na pozemcích s vymezenými skladebnými částmi ÚSES současný stav. To ale nic nemění na dotčení navrhovatelčiných práv. Jak NSS uvedl v rozsudku ze dne 31. 10. 2013, č. j. 7 AOs 3/2013-30, č. 2986/2014 Sb. NSS, „[s]tanovení biokoridoru v ZÚR bezpochyby představuje zásah do vlastnického práva k pozemku, který je do biokoridoru zahrnut. Ze zákona totiž vlastníkovu pozemku plyne povinnost tento prvek systému ekologické stability chránit (viz ust. § 4 odst. 1,

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

věta druhá zákona o ochraně přírody a krajiny). Již v této fázi územního plánování je tak omezen v možném budoucím využití pozemku. Například musí počítat s tím, že orgány veřejné správy na předmětném pozemku nepovolí (je-li povoleno vyžadováno) činnost, která se neslučuje s fungováním biokoridoru.“ Tento závěr je aplikovatelný i na stanovení biokoridoru a biocentra v územním plánu. Zadruhé, v okamžiku, kdy bude potřeba vyřešit vlastnické vazby k pozemkům s prvky ÚSES, budou na navrhovatelčiných pozemcích prvky ÚSES již závazně vymezeny. To bude mít na osud ploch s prvky ÚSES rozhodující vliv, což limituje možnosti navrhovatelčiny obrany. Rozhodný okamžik, kdy se proti vymezení prvků ÚSES bránit, je tak v procesu územního plánování.

Zařazení pozemku parc. č. X2 do plochy NU – plochy přírodní – přírodní všeobecné

39. Navrhovatelka dále nesouhlasila se zařazením jejího pozemku parc. č. X2 do plochy NU. Proti tomuto zařazení vznesla včasnou námitku (označila ji jako námitku č. 1), kterou provázala s námitkou proti vymezení místního biocentra LBC.B na pozemku parc. č. X2. Také odpůrkyně se v odůvodnění napadeného územního plánu vypořádala s námitkou souhrnně³. Soud proto odkazuje na rekapitulaci námitky a jejího vypořádání v bodech 14 a 16 tohoto rozsudku.
40. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu uvedla, že navrhovatelka v námitkách netvrdila žádné konkrétní důvody, proč nesouhlasí s vymezením plochy NU na pozemku parc. č. X2 a omezila se jen na nesouhlas s vymezením prvků ÚSES.
41. Jak upozornila navrhovatelka v replice, na str. 33 odůvodnění napadeného územního plánu je uvedeno, že „[p]lochy přírodní všeobecné (NU) jsou určeny výhradně pro plochy biocenter [...] Biocentra jsou vymezena jako plochy přírodní a biokoridory jako funkce překryvná.“ Podle grafické části napadeného územního plánu lokální biocentrum LBC.B zahrnuje celou plochu pozemku parc. č. X2. Z těchto důvodů podle soudu námitky proti vymezení biocentra a zařazení pozemku parc. č. X2 do plochy NU od sebe skutečně nelze oddělit: vymezení biocentra a zařazení pozemku do plochy NU je spolu neoddělitelně provázané. Proti vymezení biocentra LBC.B přitom navrhovatelka v průběhu pořizování napadeného územního plánu vznesla dostatečně podrobnou námitku. Výše soud uzavřel že, odpůrkyně vymezila biocentrum LBC.B nezákonným způsobem – biocentrum vymezila, aniž by vycházela z plánu ÚSES místní úrovně jako z podkladu a nevycházela ani z žádného jiného adekvátního podkladu, který by dostatečně odůvodňoval vymezení prvků ÚSES. Vzhledem ke zmíněné provázanosti vymezených biocenter a ploch NU je tak i zařazení pozemku parc. č. X2 do plochy NU nezákonné.
42. Napadený územní plán stanovuje v textové části výroku pro plochy NU následující podmínky využití:
„Hlavní využití
 - *Pozemky různých kultur (včetně vodních ploch), jež jsou v souladu s ochranou přírody a krajiny a zajišťují pro ni náležité podmínky.*

Přípustné využití

³Navrhovatelka podala k návrhu napadeného územního plánu více námitek a připomínek – k osmi námitkám, které se týkaly ÚSES, odpůrkyně uvedla jedno společné odůvodnění, ostatní námitky a připomínky pak vypořádala se samostatným (individuálním) odůvodněním.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

- *Nezbytná dopravní a technická infrastruktura, která neohrozí hlavní využití plochy.*

Nepřípustné využití

- *Vše, co je neslučitelné s hlavním využitím, s existencí přírodně hodnotných biotopů, např. zástavba, použití intenzivních technologií, výsadby nepůvodních druhů dřevin.“*

43. Tyto podmínky možnosti využití pozemku podstatně limitují. Také u námitky proti zařazení pozemku do plochy NU lze sice argumentovat tím, že do vyřešení vlastnických vazeb není stávající způsob využití pozemku (podle navrhovatelky zemědělské obhospodařování) dotčeno. I v kontextu ploch NU ale soud okazuje na závěry v bodě 38 tohoto rozsudku, kde soud vysvětlil, proč se i přes takovou „záruku“ stávajícího využití pozemku vymezení prvků ÚSES místní úrovně dotýká navrhovatelčiných práv.

Zařazení pozemku parc. č. X3 do plochy MU – plochy smíšené nezastavěného území – smíšené nezastavěného území všeobecné

44. Navrhovatelka v námitce (námitka č. 6) k návrhu územního plánu brojila také proti zařazení pozemku parc. č. X3 do plochy MU a žádala, aby byl celý pozemek ponechán v ploše AU – plochy zemědělské – zemědělské všeobecné. Jedná se o ornou půdu I. třídy ochrany a jediné využití pozemku je zemědělské. Využití pozemku odpovídá funkčnímu využití ploch AU. Pozemek je nevhodný ke změně kultury (zatravnění, zalesnění). Ani studie protipovodňových opatření nenavrhuje na pozemku žádná opatření. Navrhovatelka označila zařazení pozemku do plochy MU za diskriminační, značně omezující vlastnická práva a užívání pozemku.

45. V odůvodnění napadeného územního plánu odpůrkyně k této námitce uvedla, že plocha MU je definována jako plocha smíšená nezastavěného území. Jedná se o projev koncepčního řešení volné krajiny, která plynule navazuje na území podél vodních toků, navržených skladebných částí ÚSES apod. Vlastníky nikterak neomezuje z hospodaření s pozemkem.

46. Napadený územní plán zařazuje celý pozemek parc. č. X3 do plochy MU a stanovuje pro plochy MU následující podmínky využití:

„Hlavní využití:

- *Pozemky určené k plnění více funkcí:*
 - *zemědělská – malovýrobní formy hospodaření na zemědělských pozemcích (drobné sady, hospodářské zahrady, rodinná zahradnictví, „záhumenky“ apod.), stávající zemědělské hospodaření bez zvyšování jeho intenzity;*
 - *lesnická – produkce dřeva za podmínky, že nebudou významněji sníženy mimoprodukční funkce daného lesního porostu;*
 - *vodohospodářská – zajistit a ochránit vodní režim údolní nívy, přírodě blízká revitalizace vodních ploch a vodotečí, ochrana a využívání vodních zdrojů lokálního významu, realizace opatření pro zvýšení vodní retence území, realizace opatření pro snížení rizika „bleskových“ povodní;*
 - *přírodní a ekostabilizační – ochrana a vytváření skladebných částí ÚSES zejména na místní úrovni, výsadba porostů s přírodě blízkou druhovou skladbou, rozšiřování ploch zeleně přírodního charakteru, které zvýší ekologickou stabilitu území;*

[...]

Přípustné využití:

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

- *Liniové stavby veřejné infrastruktury.*

Nepřípustné využití:

- *Vše ostatní, co není v souladu s hlavním využitím a co by zhoršilo podmínky pro existenci ostatních funkcí plochy, např. umísťovat stavby, zařízení, a jiná opatření pro zemědělskou velkovýrobu, provádět blokaci zemědělských pozemků pro velkovýrobní obhospodařování, odvodňování zemědělských pozemků, umísťovat rekreační a relaxační mobiliář pro účely rekreace a cestovního ruchu, obytné zahrady s relaxační či rekreační funkcí.“*

47. Podle funkčních podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití, plochy AU – plochy zemědělské – zemědělské všeobecné jsou určeny:

„Hlavní využití:

Pozemky zemědělského půdního fondu, pozemky staveb, zařízení a jiných opatření pro zemědělství.

[...]

Nepřípustné využití:

Vše, co je neslučitelné s hlavním využitím.“

48. Na str. 44 odůvodnění napadeného územního plánu je k zemědělským plochám AU (zemědělské všeobecné) a AT (trvalé kultury) uvedeno, že: *„Plochy jsou vymezeny v souladu s vyhláškou č. 501/2006 Sb. „za účelem zajištění podmínek pro převažující zemědělské využití“. Plochy pro trvalé kultury jsou určeny například pro chmelnice, vinice, ale také – a to je případ tohoto územního plánu – pro sady. Jde o plochy převážně v nezastavěném území, proto jsou tu přípustné pozemky, stavby a zařízení podle § 18 odst. 5 stavebního zákona. V obci je dostatek zemědělských výrobních areálů, proto se zemědělské stavby – ve smyslu budov – připouští jen v těchto areálech, nikoliv ve volné krajině v plochách zemědělských.“* U těchto ploch se tak předpokládá, že na nich dochází k velkovýrobnímu (intenzivnímu) obhospodařování. Plochy MU jsou oproti tomu výslovně vymezeny pro malovýrobní zemědělské obhospodařování, čímž je v napadeném územním plánu vyjádřen zájem na regulaci těchto ploch ve prospěch extenzivnějších a víceúčelových forem využití krajiny.
49. Územní plán 2002 zařazoval pozemek parc. č. X3 do ploch s označením „orná půda“. V napadeném územním plánu je pozemek parc. č. X3 zařazen do plochy MU a podle grafické části má toto zařazení zachycovat „stav“ – takové zařazení má tedy odrážet stávající skutečné využití pozemku (stabilizovaná plocha). Z leteckých snímků pozemku parc. č. X3 na veřejně dostupném mapovém portálu *mapy.com* je patrné, že se na pozemku nachází nízká vegetace (zřejmě zatravnění). Porost není zcela jednotný. Povrch pozemku nepůsobí, že by byl obdělávaný: nejsou na něm patrné např. řádky plodin nebo koleje po zemědělské technice. Na jižní a směrem k jihozápadní straně je pozemek ohraničen stromovým porostem.
50. Soud má tímto za prokázané, že stav území na pozemku parc. č. X3 odpovídá funkční charakteristice plochy MU (viz diferenciace mezi plochami MU a AU v bodě 48 tohoto rozsudku). Jedná se o pozemek, na němž se např. pasou koně (jak je zřejmé z nejnovějších snímků na mapových portálech *mapy.com*). Navrhovatelka tvrdila, že se na pozemku parc. č. X3 pasou zvířata pouze dočasně v rámci principu střídání plodin. Tato skutečnost však podle soudu odpovídá právě extenzivnější formě hospodaření, tedy plochám s omezenou
- Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

výrobní funkcí (oproti plochám AU určených k soustavnému intenzivnímu zemědělskému využití). Na jižní (jihovýchodní) straně pozemku se navíc nachází stromový porost a Chotýšský potok: funkční plocha k plnění více funkcí (plocha MU) tedy též vhodněji zohledňuje všechna specifika pozemku parc. č. X3, protože jednou z funkcí plochy MU je i vodohospodářská funkce. Tato stabilizovaná plocha tudíž odpovídá skutečnému stavu v území. Lze dodat, že podle ustálené judikatury neexistuje nárok vlastníka pozemků a staveb v území dotčeném územním plánem, aby byla schválena konkrétní podoba územního plánu podle jeho požadavku, která umožní realizaci předem definovaného (stavebního) záměru vlastníka (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 9. 2018, č. j. 7 As 336/2017-50, č. j. 1 Ao 2/2011-17, ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008-51, či ze dne 18. 11. 2010, č. j. 7 Ao 5/2010-68).

51. Jak navíc upozornila odpůrkyně, funkční zařazení pozemku do ploch MU navrhovatelku v hospodaření s pozemkem nijak neomezuje, čemuž navrhovatelka v návrhu nijak konkrétně neoponovala. Podle soudu zařazení pozemku parc. č. X3 do plochy s funkčním využitím MU navrhovatelku skutečně neomezuje v hospodaření s pozemkem, jak se charakter takového (požadovaného) hospodaření podává z námitek, návrhu a repliky. Tyto plochy jsou určeny i k plnění *zemědělské funkce*, což navrhovatelka v návrhu opomíjí. Takové zařazení nebrání tomu, aby navrhovatelka v budoucnu pozemek např. zorala a pěstovala na něm plodiny (při respektování podmínek využití plochy MU – v úvahu zvláště přichází nepřipustné odvodňování zemědělských pozemků). Zařazení pozemku parc. č. X3 do plochy MU proto nezasahuje do navrhovatelčinych práv. Oproti tomu vymezení prvků ÚSES místní úrovně spolu se zařazením pozemku parc. č. X2 do plochy NU může mít na navrhovatelčinu zemědělskou činnost na pozemcích parc. č. X2 a X1 významnější vliv (srov. podmínky využití citované v bodě 37 tohoto rozsudku).

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

52. Soud tak shledal návrh na zrušení napadeného územního plánu důvodným v části vymezující na pozemku parc. č. X2 lokální biocentrum LBC. B, na pozemku parc. č. X1 lokální biokoridor LBK.X a zařazující pozemek parc. č. X2 do plochy s funkčním využitím NU – plocha přírodní – přírodní všeobecná. Proto podle § 101d odst. 2 s. ř. s. napadený územní plán v tomto rozsahu v grafické a textové části zrušil, a to ke dni právní moci tohoto rozsudku (§ 101d odst. 2 věta první s. ř. s.), jelikož neshledal důvod pro odlišný postup (výrok I. tohoto rozsudku).
53. Ve zbývajících částech, tj. v rozsahu zařazení pozemku X1 do plochy s funkčním využitím MU – plochy smíšené nezastavěného území – smíšené nezastavěného území všeobecné, návrh jako nedůvodný podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítnul (výrok II. tohoto rozsudku).
54. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty druhé s. ř. s., podle které platí, že měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, přiznává mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. V případě částečného úspěchu ve věci má právo na náhradu nákladů ten účastník, jehož míra procesního úspěchu převažuje nad mírou procesního neúspěchu. Účastníku, který má na základě tohoto pravidla právo na náhradu nákladů řízení, se přiznává náhrada části nákladů řízení ve výši odpovídající rozdílu mezi mírou procesního úspěchu a mírou procesního neúspěchu (viz Kühn, Z.; Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 488 a 880, marg. č. 8). Podstatou návrhu byla argumentace směřující proti čtyřem opatřením obsaženým v napadeném územním plánu,

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

kteřá se dotýkala vlastnických práv navrhovatelky k jejím pozemkům – vymezení dvou prvků ÚSES na dvou navrhovatelčiných pozemcích a zařazení dvou navrhovatelčiných pozemků do ploch s rozdílných způsobem využití. Zařazení pozemku do plochy s funkčním využitím NU je ale těsně provázáno s vymezením lokálního biocentra (srov. bod 41 tohoto rozsudku), soud jej tak nepovažuje za část návrhu, která by měla z procesního hlediska samostatnou hodnotu. Soud tak přičetl vymezení biokoridoru LBK.X, vymezení biocentra LBC.B spolu se zařazením pozemku parc. č. X2 do plochy NU a zařazení pozemku parc. č. X3 stejnou hodnotu (po jedné třetině). I když míru procesního úspěchu nelze v případě přezkumu opatření obecné povahy zpravidla zcela přesně kvantifikovat, z procesního hlediska měla tato opatření podobný význam (podobně srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2025, č. j. 64 A 1/2025-290, bod 164). Vycházeje z těchto úvah dospěl soud k závěru, že navrhovatelka měla ve věci úspěch v rozsahu dvou třetin a odpůrkyně v rozsahu jedné třetiny. Z tohoto důvodu soud dospěl k závěru, že navrhovatelka má právo na náhradu jedné třetiny důvodně vynaložených nákladů řízení ($2/3 - 1/3 = 1/3$). Náklady řízení důvodně vynaložené navrhovatelkou se skládají ze zaplaceného soudního poplatku a nákladů souvisejících se zastoupením advokátem. Navrhovatelka zaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Náhradu nákladů související se zastoupením se sestávají z odměny advokáta za čtyři úkony právní služby po 4 620 Kč, a to převzetí a přípravu zastoupení, sepsání návrhu a repliky a účast na jednání nepřesahujícím dvě hodiny (§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) ve spojení s § 7 bodem 5 a § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)) a dále čtyř paušálních náhrad hotových výdajů po 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). K nákladům na zastoupení ve výši 20 280 Kč je potřeba přičíst částku ve výši 4 258,80 Kč, která odpovídá 21% sazbě dně, neboť je navrhovatelčin právní zástupce registrovaným plátcem DPH. Celkové náklady navrhovatelky tedy činí 29 538,80 Kč. Navrhovatelce náleží náhrada třetiny této částky, tedy 9 847 Kč (zaokrouhleno na celé koruny nahoru), kterou je odpůrkyně povinna navrhovatelce zaplatit do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu užitého na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. února 2026

Kryštof Horn v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.